

ЛІТЕРАТУРА

1. Большая Советская Энциклопедия (в 30 томах). Гл. ред. А.М. Прохоров. изд. 3-е. – М.: Советская Энциклопедия, 1975. – Т. 21. – 640 с.
2. Даль В. И. Толковый словарь живого великорусского языка: в 4 тт. / В. И. Даль – Т. 4: Н – V – Офрмл. “Диамант”. – СПб.: ТОО “Диамант”, 1996. – 688 с.
3. Ожегов С. И. Словарь русского языка: Ок. 57000 слов / Под ред. чл. – корр. АН СССР Н. Ю. Шведовой. – 20-е изд., стереотип – М.: Рус. яз., 1988. – 750 с.
4. Борисов А. Б. Большой экономический словарь / А. Б. Борисов. – М. : Книжный мир, 2001. – 895 с.
5. Большой экономический словарь / Под ред. А. Н. Азрилияна. – М.: Фонд “Правовая культура”, 1994. – 528 с.
6. Барнгольц С. Б. Экономический анализ хозяйственной деятельности на современном этапе развития / С. Б. Барнгольц. – М. : Финансы и статистика, 1984. – 214 с.
7. Баканов М. И. Теория экономического анализа : учебник / М. И. Баканов, А. Д. Шеремет. – 4-е изд., доп. и перер. – М. : Финансы и статистика, 1998. – 416 с.
8. Савицкая Г. В. Анализ хозяйственной деятельности предприятия: 4-е изд., перераб. и доп. / Г. В. Савицкая. – Минск : ООО “Новое знание”, 2000. – 688 с.
9. Про аудиторську діяльність : Закон України від 22.04.1993 р. – № 3125-ХІІ із змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/>.
10. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.1999 р. № 996-ХІV (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/>.
11. Методичні рекомендації щодо заповнення форм фінансової звітності від 28.03.2013 р. – № 433.

УДК: 631.6.02: 631.11

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПРИРОДНО-РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Волошиновський С. В., студент групи Б 5/1

Науковий керівник – д-р екон.наук, професор Вишневська О. М.

Миколаївський національний аграрний університет

Функціонування сільськогосподарського підприємства неможливе без залучення у виробничий процес ресурсного потенціалу. Ресурсний потенціал з точки зору сільськогосподарського підприємства як господарюючого суб'єкта є важливим чинником, який впливає на ефективність діяльності, підвищення конкурентоспроможності підприємства. Ресурсний потенціал сільськогосподарських підприємств включає основні види ресурсів: матеріальні, трудові, природні, фінансові та інформаційні. Пріоритетний вплив на результати діяльності здійснює ресурсний потенціал.

Встановлено, що природно-ресурсний потенціал є важливим фактором розміщення продуктивних сил, який включає природні ресурси і природно-кліматичні умови окремих регіонів. Відповідно до найбільш поширеного трактування, під природними ресурсами розуміють тіла і сили природи, які за певного рівня розвитку продуктивних сил можуть бути використані для задоволення потреб людського суспільства. Природні умови можна охарактеризувати, як тіла і сили природи, які мають істотне значення для життя і діяльності суспільства, але не беруть безпосередньої участі у виробничій і невиробничій діяльності людей [1].

На всіх етапах розвитку виробництва сільськогосподарської продукції відбувається процес взаємодії сільськогосподарських підприємств і природи. За умов інноваційного розвитку галузі очевидним є посилення взаємної залежності із природою, її регіональними особливостями.

Достатній рівень природно-ресурсного забезпечення – один із найважливіших чинників ефективного розвитку аграрного сектора. Природно-ресурсний потенціал аграрного сектора розглядається як комплексна система природних ресурсів, користувачами яких є сільськогосподарські підприємства за існуючих технологій та соціально-економічних відносин, екологічних особливостей територій.

Раціональне природно-ресурсне забезпечення сільськогосподарських підприємств, в першу чергу, вимагає вдосконалення нормативно-правової бази. Це досягається шляхом прийняття нових законодавчих актів, а також удосконалення уже існуючих. Дієвою є:

- розробка і запровадження загальнодержавних, регіональних програм щодо зменшення антропогенного навантаження на природне середовище;
- зміна форми власності на землю повинна сприяти підвищенню рівня економічної стійкості земель сільськогосподарського призначення;
- проведення системного моніторингу охорони ландшафтів, стану водних та наземних екосистем;
- забезпечення охорони водних ресурсів від забруднення навколишнього середовища.

Слід зазначити, що в Україні на сьогоднішній день діє мораторій на відчуження земель сільськогосподарського призначення. Але, знаття мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення може спричинити: скуповування значних площ сільськогосподарського призначення фінансово-промисловими групами, що призведе до “обезземелення” селян; відчуження селянами земельних ділянок сільськогосподарського призначення за ціною, що істотно нижчою за економічно обґрунтовану; концентрація значних площ сільськогосподарського призначення у власності фінансових установ (банків) під час переходу заставної землі у власність заставоутримувача; виникнення явища “спекуляції” земельними ділянками, коли значні площі земель сільськогосподарського призначення скуповуватимуться фінансовими спекулянтами з метою подальшого їх перепродажу за більш високою ціною, що призведе до зростання вартості

аграрної продукції, що в свою чергу може призвести до інфляційних процесів; неконтрольована зміна цільового призначення та урбанізація сільськогосподарських земель.

Отже, можна зазначити, що зняття мораторію на відчуження земель сільськогосподарського призначення в Україні матиме негативні наслідки для природно-ресурсного забезпечення діяльності сільськогосподарських підприємств, адже є висока ймовірність того, що аграрний сектор втратить головний виробничий ресурс – землю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бобровська Н. В. Концептуальний підхід природно-ресурсного забезпечення розвитку аграрного сектору економіки / Н. В. Бобровська. – М.: МНАУ, 2014. – 32 с.
2. Вишневська О. М. Ресурсний потенціал аграрного сектора економіки України: соціально-економічні та екологічні аспекти / О. М. Вишневська: [монографія]. – Миколаїв, 2011. – 436 с.
3. Піняга Н. О. Ресурсний потенціал сільськогосподарських підприємств у контексті сталого їх розвитку / Н. О. Піняга // Інноваційна економіка. – 2013. – № 6 (44). – С. 103-105.

УДК 338.433.001:631.11

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ РИНКОВИХ МОЖЛИВОСТЕЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Гавалешко К. О., студентка групи Б 5/1

Науковий керівник – д-р екон.наук, професор Вишневська О. М.

Миколаївський національний аграрний університет

Конкурентні позиції суб'єктів ринку мають пряму залежність від ринкових можливостей. Ринкові можливості – це сприятливі обставини, які підприємство може використати для одержання переваги.

Процес теоретичного обґрунтування оцінки ринкових можливостей підприємства відбувається за етапами: відбір конкретних цілей із сукупності цілей (отримання прибутку, досягнення рівня збуту, завоювання ринку); обґрунтування якості власних ресурсів; порівняння можливостей за обраним механізмом освоєння ринку збуту; з'ясування можливостей системи товаропросування і торговельної мережі.

Виявлено, що оцінка ринкових можливостей підприємства дозволяє визначити, наскільки вироблена або запланована до випуску продукція матиме попит на різних сегментах ринку.

Оцінку ринкових можливостей підприємства здійснюють за системою показників, яка поділяється на дві групи. Це дає змогу об'єктивно оцінити процес ринкової стратегії підприємства. До показників першої групи відносять: питому вагу підприємства у продажу товарів і послуг на ринку;